

31 Αυγούστου 2018

Θαύμα της Αγίας Ζώνης: Οι πιθανότητες επιβίωσης ήταν λίγες...

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Ονομάζομαι Νικουλίνα Γλοδαρένκο. Κατοικώ στην Κωνσταντία Ρουμανίας, στην οδό Mircea cel Batran, αριθμ. 152A, και είμαι αρχιλογιστής στο νοσοκομείο.

Σας γράφω για ένα τρομερό γεγονός, πού, με την βοήθεια του Θεού, είχε μια πολύ ευτυχή λύση.

Στις 5 Ιανουαρίου 1999 ο σύζυγός μου Βίκτωρ Γλοδαρένκο έπαθε εγκεφαλικό επεισόδιο. Τον πήρανε στο νευροχειρουργικό τμήμα. Μετά από λίγες μέρες έπαθε νεφρική ανεπάρκεια και τον μετέφεραν στην εντατική μονάδα.

Οι αναλύσεις έδειχναν ότι ήταν μία πολύ σοβαρή κατάσταση. Αν και οι γιατροί χρησιμοποίησαν όλες τις πιθανές μεθόδους για να τον κρατούν ζωντανό, οι πιθανότητες επιβίωσης ήταν λίγες. Τα δευτερόλεπτα ήταν μετρημένα.

Σε αυτές τις στιγμές της απογνώσεως ήρθε ένας κύριος που τον είχα γνωρίσει στη δουλειά, ο οποίος τρέμοντας από συγκίνηση και με δάκρυα μου έδωσε μερικά φυλαχτά: μία εικονίτσα της Παναγίας, μία κορδέλα της Αγίας Ζώνης, ένα κλαδί ελιάς και λίγο λαδάκι, τα οποία έφερε από το Άγιον Όρος και με παρακάλεσε να τα βάλω κάτω από το μαξιλάρι του συζύγου μου. Τα έβαλα, και ως εκ θαύματος ο άνδρας μου άρχισε να συνέρχεται.

Αν και ιατροί υψηλής επαγγελματικής στάθμης περιποιήθηκαν το σύζυγό μου και έδωσαν τα καλύτερα φάρμακα, δεν μπορούσαν να εξηγήσουν πως συνήλθε, όταν δεν του έδιναν πιθανότητες επιβίωσης.

Σταδιακά οι αναλύσεις μπήκαν στα φυσιολογικά όρια και, κάνοντας ξανά τομογραφία στον εγκέφαλο, διαπιστώθηκε ότι ο θρόμβος είχε εξαφανιστεί εντελώς!

Είναι γεγονός ότι γενικά οι ασθενείς που παθαίνουν εγκεφαλικό, εάν επιβιώσουν, στην πιο ευτυχισμένη περίπτωση μένουν με αναπηρία. Σε λιγότερο από 30 μέρες μετά το εγκεφαλικό, ο σύζυγός μου έφυγε από την εντατική μονάδα με τα πόδια, χωρίς κανένα πρόβλημα, πράγμα που μέχρι σήμερα δεν ξανάγινε στο νοσοκομείο μας.

Αυτό το γεγονός άλλαξε όλη την κοσμοαντίληψή μου και στήριξε την πίστη μου στον Θεό. Δεν μπορώ να εξηγήσω, πως αυτός ο κύριος ήρθε σε μένα και μου έδωσε αυτά τα «μαργαριτάρια» ακριβώς εκείνη τη στιγμή, που οι γιατροί δεν μας έδιναν πλέον καμία ελπίδα ζωής.

Είμαι σίγουρη ότι μόνο η δύναμη του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος τον προέτρεψε να έρθει σε μένα εκείνες τις φοβερές στιγμές.

Δεν μπορώ να βρω λόγια δοξολογίας και ευχαριστίας για τον Θεό που τα οικονόμησε όλα για να βγάλει την οικογένειά μου από αυτή την δυστυχία. Ο σύζυγός μου είναι ένας θαυμάσιος άνθρωπος που βοηθάει με δικά του χρήματα τους άπορους. Με την ιδιότητά του ως καθηγητής πανεπιστημίου, έχει βοηθήσει ανιδιοτελώς πολλούς φοιτητές και μαθητές.

Με πολύ σεβασμό και μετάνοια σας φιλώ το χέρι

Νικουλίνα Γλοδαρένκο

Από το βιβλίο «Θαύματα της Αγίας Ζώνης», έκδοση Ιεράς Μεγίστης Μονής
Βατοπαιδίου.